

Witam serdecznie w nowy tygodniu, w który proponujemy temat :

„Dzień Dziecka”

W tym tygodniu zastanówmy się z dzieckiem co różni, a co łączy dzieci na całym świecie, dlaczego jedne dzieci są wesole, a inne smutne. Porozmawiajmy również o dostępnych sposobach pomocy dzieciom z biednych rejonów świata, o marzeniach, zastanawiając się nad tym co to są marzenia, czy są potrzebne, i czy wszystkie się spełniają. Zachęćmy dziecko do wypowiedzi o swoich ulubionych zajęciach i zabawach, poznajmy zabawy dzieci z różnych stron świata. Rozwijajmy nadal kompetencje językowe poprzez analizę i syntezę głosek i sylab w słowach.

Jak mogą Państwo w codziennych aktywnościach wesprzeć swoje dziecko?

Codziennie aktywności i zdarzenia będą dobrym pretekstem do rozmowy i do utrwalania wiedzy o prawach dziecka. Warto podkreślać, że prawa zawsze idą w parze z obowiązkami, wspólnie ustalić codzienne obowiązki dziecka. Podczas rozmowy na temat dzieci (i dorosłych) innej narodowości warto zwracać uwagę na to, co nas łączy.

Poniedziałek 1 .06. 2020

Zapraszamy dziecko do uważnego słuchania utworu:

*Za chwilę posłuchamy piosenki, która mówi nam o prawach dzieci na całym świecie.
Poproszę byś podczas słuchania postarał się zapamiętać, o jakich prawach dziecka
śpiewają dzieci w piosence.*

<https://www.youtube.com/watch?v=Mudintn3BM4>

Piosenka o prawach dziecka sł. i muz. Jerzy Kobyliński

*Mam prawo żyć,
Mam prawo być sobą,
Czuć się bezpiecznie, wolną być osobą.
Mam prawo kochać i kochanym być,
Nie można mnie krzywdzić, poniżać i bić.
Mogę się śmiać,
Może się dziać pięknie,
Pragnę być zdrowy, rosnąć w swoim tempie.
Mam prawo wybrać sam przyjaciół swych,
Nie można mnie zmuszać do uczynków złych.*

*Ref.: Dziecka prawa poważna sprawa,
Dziecka prawa to nie zabawa.*

*Mam prawo śnić, mam prawo być inny,
Mogę być słabszy, lecz nie czuć się winny.
Mam prawo śpiewać głośno, kiedy chcę,
Mam prawo płakać cicho, gdy mi źle.*

*Ref.: Dziecka prawa poważna sprawa,
Dziecka prawa to nie zabawa.*

Rodzic prosi dziecko, by opowiedziało, o czym jest piosenka, o jakich prawach dziecka jest w niej mowa.

„**Prawda – nieprawda**” – zabawa ćwicząca logiczne myślenie. Rodzic wypowiada różne zdania. Jeśli zdaniem dziecka zdanie jest prawdziwe, klaszcze jeśli nieprawdziwe – tupie nogami. Przykładowe zdania:

- **Nikt nie może mnie zmuszać do robienia złych rzeczy.**
- **Mogę zmusić kolegę, żeby grał ze mną w piłkę.**
- **Nikt nie może czytać moich listów bez pozwolenia.**
- **Mogę bawić się tylko z kolegami, których wybierze (imię dziecka).**
- **Mogę uczyć się wszystkiego, co mnie zacieka.**
- **Mam prawo do tajemnic i własnego zdania.**
- **Mogę bawić się tylko z koleżankami, które wybierze (imię dziecka).**
- **Nikt nie może mnie poniżać, krzywdzić i bić.**

„**Nasze prawa**” – zabawa plastyczna. Rodzic wyjaśnia zasady zabawy: *Twoim zadaniem jest stworzenie plakatu, który będzie pokazywał, jakie prawa dzieci są dla ciebie najważniejsze. Możesz rysować, pisać i ozdabiać dowolnie plakat.* Podczas pracy dziecka Rodzic może włączyć *Piosenkę o prawach dziecka*, wspierać dziecko, służyć radą i pomocą.

Dobrze zadbać o kondycję zapraszam do skorzystania z krótkiej rozgrzewki

https://www.youtube.com/watch?v=SGuKDNvBo_U

„Prawa i obowiązki” – rozmowa kierowana.

Dziecko przygląda się ilustracjom, opowiada, co widzi i jakie prawa dziecka przedstawiają te obrazki. Następnie wspólnie z rodzicem omawia wypisane poniżej prawa i obowiązki dzieci :

prawo do zabawy – obowiązek sprzątania po zabawie;

prawo do opieki lekarskiej – obowiązek dbania o własne zdrowie;

prawo do życia w rodzinie – obowiązek dzielenia się z najbliższymi, troski o nich; prawo do nauki – odpowiedzialność za własną wiedzę.

PRAWO DO MIŁOŚCI

PRAWO DO WYRAŻANIA
SWOICH MYŚLI I UCZUĆ

PRAWO DO POSZANOWANIA
GODNOŚCI OSOBISTEJ

PRAWO DO ZDOBYWANIA
WIEDZY I UMIEJĘTNOŚCI

PRAWO DO POMOCY ZE STRONY
DRUGIEGO CZŁOWIEKA

PRAWO DO TROSKI
O ZDROWIE I BEZPIECZEŃSTWO

Wtorek 2. 06. 2020

Dzieci świata – słuchanie wiersza Wincentego Fabera.

Dzieci świata

Wincenty Faber

*W Afryce w szkole na lekcji,
Śmiała się dzieci gromada,
Gdy im mówił malutki Gwinejczyk,
Że gdzieś na świecie śnieg pada.
A jego rówieśnik Eskimos,
Też w szkole w chłodnej Grenlandii,
Nie uwierzył, że są na świecie
Gorące pustynie i palmy.*

*Afryki ani Grenlandii
My także jak dotąd nie znamy,
A jednak wierzymy w lodowce,
W gorące pustynie, w banany.
I dzieciom z całego świata,
chcemy ręce uścisnąć mocno
i wierzymy, że dzielni z nich ludzie,
jak i z nas samych wyrosną.*

Po wysłuchaniu wiersza rodzic rozmawia z dziećmi na temat jego treści. Zadaje pytania:

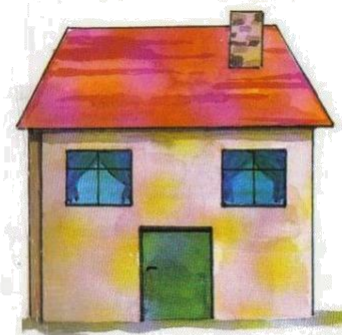
Z czego śmiały się afrykańskie dzieci i dlaczego? Gdzie mieszkają Eskimosi? Rodzic zwraca uwagę, że nazwa *Eskimos* obecnie uchodzi za obraźliwą, zamiast niej używamy nazwy *Innuity*.

O czym nie wiedziały dzieci w Grenlandii? Co łączy dzieci na całym świecie? Czy wszyscy mówią tym samym językiem, co ty? Co ich od ciebie różniło? Co było podobne? Rodzic określa, że nie wszystkie kontynenty są tak samo zaludnione i że na niektórych nie mieszkają ludzie (Antarktyda).

https://www.youtube.com/watch?v=7K3_mSb1zRQ - piosenka

Doprowadź dzieci mieszkające w różnych krajach do ich domów.

1

Środa 3.06.2020

Kolorowy pociąg – wysłuchanie wiersza S. Daraszkiewicza i rozmowa na temat jego treści.

Kolorowy pociąg S. Daraszkiewicz

*Jedzie, jedzie pociąg dookoła świata,
w barwnych chorągiewkach, kolorowych
kwiatach.*

*A w pociągu olbrzymia gromada,
i na każdej stacji ktoś jeszcze dosiada.
Wsiadajcie pasażerki i pasażerowie,
lecz niech każdy o sobie opowie.*

*Ja jestem Murzynka, mam kręcone włosy,
daję wam w podarku dwa duże kokosy, a
może nie wiecie, co to znaczy kokos? To
palmowy orzech, co rośnie wysoko*

*W niskim ukłonie czoło chylę, mam
dla was figi i daktyle. Przyjeżdżam
do was na wielbłądzie, kto ma
odwagę, niech wsiądzie.*

*Mam dwie pałeczki zamiast łyżeczki i
pałeczkami jem ryż z miseczki. Piszę
pędzelkiem, śpiam na matach,*

a mój podarek – chińska herbata.

*Na zielonym stepie stado wołów pasam,
łapię dzikie konie za pomocą lassa. Lasso
to jest długa, bardzo długa lina, a moja
ojczyzna zwie się Argentyna.*

*Francja jest złota i zielona,
Francja ma słodkie winogrona.
Rodacy moi z tego słyną,
że robią wino, dobre wino.*

*Jedzie, jedzie pociąg dookoła świata,
w barwnych chorągiewkach, w kolorowych
kwiatach.*

*Kolorowy pociąg wesółą muzyką,
a więc proszę wsiadać, proszę drzwi zamykać.*

*Już ruszył nasz pociąg i gwizdże, i mknie.
Jak dobrze, jak miło, że zabrał i mnie.
Śpiewamy piosenkę, bębenka nam brak, a
koła wirują: tak, tak, tak, tak, tak.*

Rodzic prowadzi z dzieckiem rozmowę na temat treści wiersza:

Jakiej narodowości dzieci wsiadały kolejno do pociągu? Jak nazywają się kraje, z których pochodziły?

Czy pamiętacie, w jakiej kolejności wsiadały dzieci? Kto pierwszy wsiadł do pociągu?

*Kto wsiadł ostatni? Ja myślicie, kto przyjechał na wielbłądzie? Kto je ryż pałeczkami? Jak się
jeszcze przedstawiło chińskie dziecko? Jak spędza dzień dziecko w Argentynie? Z czego słynie
Francja? Co można powiedzieć o dziecku z Polski – jak wygląda, co lubi robić, co lubi jeść? Czy
wszystkie dzieci w Polsce są takie same? Czy w rzeczywistości dzieci opisane w wierszu zawsze tak
wyglądają i się zachowują?*

Rodzic zwraca uwagę na to, że dzieci w wierszu są przedstawione w bardzo uproszczony sposób.
W rzeczywistości niezależnie od regionu świata, który zamieszkują, mogą różnie wyglądać, lubić
różne rzeczy. Wszystkie dzieci na świecie łączy chęć zabawy, miłość do rodziców.

„Kraje i ich mieszkańcy” – zabawa językowa. Rodzic zadaje zagadki Jak nazywa się dziecko
mieszkające w np. Polsce – Polak, Anglii – Anglik, Francji – Francuz, Turcji – Turek.

<https://www.youtube.com/watch?v=EVjvOBs2Z8I> - piosenka

Moja fantazja – wysłuchanie nagrania piosenki i omówienie jej treści.

<https://www.youtube.com/watch?v=wRGwusndw0I>

Moja fantazja muz. Krzysztof Marzec, sł. Ewa Chotomska

*Ref.: Bo fantazja, fantazja,
bo fantazja jest od tego, aby
bawić się, aby bawić się,
aby bawić się na całego.*

*To szkiełko wszystko potrafi,
na każde pytanie odpowie.
Wystarczy wziąć je do ręki i
wszystko będzie różowe.*

*Wystarczy wziąć je do ręki,
dosypać ziarnko fantazji i już za chwilę można
dolecieć aż do gwiazdy.*

Ref.: Bo fantazja, fantazja...

*To szkiełko nigdy nie płacze,
Zawsze jest w dobrym humorze.
To szkiełko wszystko rozumie,
Każdemu chętnie pomoże.*

*Wystarczy wziąć je do ręki,
Ziarnko fantazji dosypać
i już za chwilę można
z panem Kleksem w świat pomykać.*

Ref.: Bo fantazja, fantazja...

Po wysłuchaniu piosenki Rodzic zadaje dziecku pytania:

Jakie było szkiełko z piosenki? Co sprawiło, że można było dolecieć aż do gwiazd? Jak inaczej możemy nazwać fantazję? Rodzic odtwarza jeszcze raz nagranie piosenki, a dziecko stara się zaśpiewać refren. Rodzic przeprowadza z dzieckiem rozmowę na temat marzeń. Zadaje pytania: Co to są marzenia? Czy ty masz jakieś marzenia? Czy wszystkie marzenia się spełniają? Czy marzenia są potrzebne? Rodzic zwraca uwagę, że wszyscy mamy marzenia, ale nie wszystkie mogą się spełnić.

„Po drugiej stronie tęczy” – zabawa ruchowo-twórcza inicjowana opowiadaniem Rodzica, mówi:
Po założeniu różowych okularów wybierzemy się do wymarzonego świata, znajdującego się po drugiej stronie tęczy. Każdy, kto chce wejść do bajkowej krainy, musi przejść przez bramę. Aby to zrobić, trzeba wymyślić jakieś ciekawe ruchy. Popatrz, jak tu pięknie i kolorowo. Rozejrzyj się dookoła, a zobaczysz nad sobą różnobarwne motyle. Motylki siadają na ramionach, dalej, zdmuchnij je delikatnie. Teraz sama zamień się w motyla i lataj od kwiatka do kwiatka. Jakim zwierzątkiem chcesz się jeszcze stać? (naśladowanie ruchów wykonywanych przez wymyślone zwierzęta). Ojej, zrobiło się późno, musimy wracać. Wymyśl ruchy, które pozwolą ci ponownie przekroczyć bramę i wrócić do naszego świata.

„Na Wyspę Marzeń zabiorę...” – ćwiczenie pamięci. Dziecko siedzą Rodzic mówi:
Na Wyspę Marzeń zabiorę... dziecko kończy zdanie nazwą przedmiotu. Rodzic powtarza nazwę po-daną przez pierwsze dziecko i dodaje swoją itd. Zabawa trwa do czasu, aż ktoś się pomyli.

piątek 5. 06 2020

https://www.youtube.com/watch?v=13_U20z0qe0 zabawa z piosenką

„Zabawy dzieci z różnych stron świata” – baw my się razem

„Rzeka słów” – zabawa z Indii (Azja). Rodzic ustala zakres słów, np. zwierzęta, rośliny. Podaje pierwsze słowo, a dziecko dodaje kolejne. Każde słowo musi zaczynać się głoseką, którą kończyło się poprzednie, np. tygrys – smok. i następna podaje Rodzic i na zmianę. Także w Polsce dzieci często grają w tę grę i nazywają ją „Podaj słowo”.

„Ciepło – zimno” – zabawa z Liberii (Afryka). Jedna osoba chowa jakiś przedmiot i daje wskazówki pozostałym – w wersji polskiej słowami: „ciepło”, jeśli dana osoba zbliża się do przedmiotu, lub „zimno”, jeśli się od niego oddala; w wersji z Liberii miejsce ukrycia przedmiotu sygnalizuje się nie słowami, ale klaskaniem z różnym natężeniem, w zależności od odległości kryjówki.

„Enchoque” (czyt. enczioke) – praca plastyczna, wykonanie zabawki pochodzącej z Boliwii. Rodzic wyjaśnia, że Boliwia leży w Ameryce Południowej, jest ponad trzy razy większa niż Polska, mieszkają tam Indianie. Może pokazać ten kraj na mapie. Następnie proponuje dziecku wykonanie enchoque. Oryginalne enchoque składa się z drewnianego kijka i drewnianej kuli połączonych sznurkiem. W kuli jest wydrążony otwór. Gracz trzyma kijek i stara się, podrzucając kulkę w powietrze, nadziać ją na patyk.

Enchoque można zrobić z papierowego lub plastikowego kubeczka, kawałka cienkiego sznurka i folii aluminiowej (ew. z orzechem włoskim w środku). Dziecko odcina ok. 50–60 cm sznurka, końcówkę kładzie na kawałku folii aluminiowej, a następnie zgina folię tak, by powstała kulka, a sznurek trzymał się w środku. Rodzic robi grubą igłą lub szpikulcem otwór w dnie kubeczka, przewleka nitkę i zawiązuje supeł. I można się bawić ćwicząc zręczność.

